

POWISŁY (1) *part praet act*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

pl G powisłych. ◊ [A subst powisł(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Opadający, zwisający, obwisły: oczu głębokich y wízu powisłych/ Ten ieft znák koni wízech leniwych. *SienLek* 187v; [*SprLek* A2; Takież gdy [koń] inákízy chod ma niżli infze konie [...]/ ábo teź mudy zówíze powisłe/ ná tákim ftátecznemu człowieku ieździć ieft ku lekkości *Cresc* 1571 526, 563].

Synonimy: *obwisły, opadły*.

Cf [**POWISNAĆ**]

ALKa